

32003R2245

L 333/28

EUROOPA LIIDU TEATAJA

20.12.2003

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 2245/2003,**19. detsember 2003,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa seoses lammaste ja kitsede transmissiivse spongioosse entsefalopaatia seirega**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega kehtestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise üksikasjalikud eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 23 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 999/2001 on kehtestatud lammaste ja kitsede transmissiivse spongioosse entsefalopaatia (TSE) seire eeskirjad.
- (2) TSE kontrolli tulemuste tõlgendamise hõlbustamiseks tuleks lammastele ja kitsedele kehtestada erinevad valimimahud.
- (3) Suure hulga inimtoiduks tapetud lammaste seire suure lambapopulatsiooniga liikmesriikides on võimaldanud hinnata TSE esinemist nendes populatsioonides. Seetõttu tuleks vähendada seiret suurtes lambapopulatsioonides. Inimtoiduks tapetud lammaste seire väikese lambapopulatsiooniga liikmesriikides annab piiratud teavet ega peaks seetõttu enam olema kohustuslik.
- (4) Piisavalt suure hulga inimtoiduks tapetud kitsede seire TSE tõenäolise esinemise avastamiseks selles grupis on enamikus liikmesriikides raske või võimatu. Selle grupi seire ei peaks seetõttu enam olema kohustuslik.

- (5) Et saada teavet TSE esinemise kohta ja aidata kaasa haiguse likvideerimisele, tuleks suurendada põllumajandusettevõttes surnud lammaste ja kitsede seiret. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid tagamaks, et nakatunud loomad ei jää proovide võtmisest kõrvale.
- (6) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 999/2001 vastavalt muuta. Praktilistel põhjustel oleks vaja muudetud III lisa tervikuna asendada.
- (7) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise toiduahela ja loomatervishoiu komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2004.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. detsember 2003

Komisjoni nimel
komisjoni liige
David BYRNE

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1915/2003 (ELT L 283, 31.10.2003, lk 29).

LISA

Määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa asendatakse järgmisega:

"III LISA

SEIRESÜSTEEM

A PEATÜKK

I. I VEISTE SEIRE

1. Üldosa

Veiste seire viiakse läbi kooskõlas X lisa C peatüki punkti 3 alapunkti 1 alapunkti b sätestatud laboratoorsete meetoditega.

2. Inimtoiduks tapetud loomade seire

2.1. Kõiki üle 24 kuu vanuseid veiseid:

- kelle suhtes kohaldatakse "spetsiaalset hädatapmist", nagu on määratletud nõukogu direktiivi 64/433/EMÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis n, või
- kes tapetakse kooskõlas direktiivi 64/433/EMÜ I lisa VI peatüki punkti 28 alapunktiga c, välja arvatud haiguse kliiniliste tunnusteta loomad, kes tapetakse haiguse likvideerimise programmi raames,

kontrollitakse veiste spongiosse entsefalopaatia suhtes.

2.2. Kõiki üle 30 kuu vanuseid veiseid:

- kes tapetakse inimtoiduks või
- kes tapetakse haiguse likvideerimise programmi raames vastavalt direktiivi 64/433/EMÜ I lisa VI peatüki punkti 28 alapunktile c, kuid kellel ei esine haiguse kliinilisi tunnuseid,

kontrollitakse veiste spongiosse entsefalopaatia suhtes.

2.3. Erandina punktist 2.2 ja võttes arvesse oma territooriumil sündinud, kasvanud ja tapetud veiseid, võib Rootsi teha otsuse kontrollida ainult juhuslikku valimit. Valim peab koosnema vähemalt 10 000 loomast aastas.

3. Muul põhjusel kui inimtoiduks tapetud loomade seire

3.1. Kõiki üle 24 kuu vanuseid veiseid, kes on surnud või tapetud, kuid kes ei ole:

- tapetud hävitamiseks vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 716/96,⁽²⁾
- tapetud epideemia, näiteks suu- ja sõrataudiga seoses,
- tapetud inimtoiduks,

kontrollitakse veiste spongiosse entsefalopaatia suhtes.

3.2. Liikmesriigid võivad otsustada teha erandi punkti 3.1 sätetest kõrvalistes madala loomkoormusega piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist. Liikmesriigid, kes seda erandit kasutavad, teavitavad sellest komisjoni ja esitavad erandiga hõlmatud piirkondade loetelu. See erand ei tohi hõlmata üle 10 % liikmesriigi veisepopulatsioonist.

⁽¹⁾ EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64.

⁽²⁾ EÜT L 99, 20.4.1996, lk 14.

4. Vastavalt määrusele (EÜ) nr 716/96 hävitamiseks ostetud loomade seire

- 4.1. Kõiki hädatapmise käigus tapetud ning tapaeelse kontrolli käigus kindlakstehtud haigeid loomi kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.
- 4.2. Kõiki üle 42 kuu vanuseid loomi, kes on sündinud pärast 1. augustit 1996, kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes.
- 4.3. Igal aastal kontrollitakse veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes punktidega 4.1 ja 4.2 hõlmamata loomade vähemalt 10 000 looma suurust juhuslikku valimit.

5. Muude loomade seire

Lisaks punktides 2–4 osutatud kontrollidele võivad liikmesriigid vabatahtlikult otsustada kontrollida teisi oma territooriumil olevaid veiseid, eelkõige neid, kes on pärit riikidest, kus esineb alupärast veiste spongioosset entsefalopaatiat, kui need on söönud võimalikku nakatatud sööta või kui need on sündinud veiste spongioosse entsefalopaatiaga nakatunud emasloomal või on pärit selliselt emasloomalt.

6. Kontrollidele järgnevad meetmed

- 6.1. Kui inimtoiduks tapetud loom on valitud kontrollimiseks veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes, ei kanta direktiivi 64/433/EMÜ I lisa XI peatükis sätestatud tervisemärki looma rümbale enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.2. Liikmesriigid võivad teha erandi punkti 6.1 sätetest, kui tapamajas kasutatakse ametlikku süsteemi, millega tagatakse, et mitte mingid tervisemärki kandvate kontrollitud loomade osad ei välju tapamajast enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.3. Kõik veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes kontrollitavate loomade osad, sealhulgas nahk, jäävad kuni kiirtesti negatiivsete tulemuste saamiseni ametliku kontrolli alla, välja arvatud juhul, kui need kõrvaldatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1774/2002⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 punktidega a ja b.
- 6.4. Kõik kiirtesti positiivse tulemuse saanud looma osad, sealhulgas nahk, kõrvaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 4 lõike 2 punktidega a ja b, välja arvatud B peatüki III osas sätestatud registri jaoks säilitatav materjal.
- 6.5. Kui inimtoiduks tapetud looma kiirtesti tulemus on positiivne, hävitatakse kooskõlas punktiga 6.4 lisaks sellele rümbale vähemalt üks sellele rümbale tapmisliinil vahetult eelnenud ja kaks sellele vahetult järgnenud rümpa.
- 6.6. Liikmesriigid võivad punkti 6.5 sätetest kõrvale kalduda juhul, kui tapamajas kasutatakse süsteemi rümpadevahelise nakatumise vältimiseks.

II. II LAMMASTE JA KITSEDE SEIRE

1. Üldosa

Lammaste ja kitsede seire viiakse läbi kooskõlas X lisa C peatüki punkti 3.2 alapunktis b sätestatud laboratoorsete meetoditega.

2. Inimtoiduks tapetud lammaste seire

Liikmesriigid, kus on üle 750 000 uute ja paaritatud utetalle, peavad aastas kontrollima vähemalt 10 000 inimtoiduks tapetud lambast koosnevat valimit⁽²⁾. Loomad peavad olema üle 18 kuu vanused või neil peab olema rohkem kui kaks igemest väljunud jäävlõikehammast. Valim on esindav iga piirkonna ja hooaja puhul. Valimi valikul välditakse rühmade ülesindatust päritolu, vanust, tõugu, tootmistüüpi või mis tahes muud omadust silmas pidades. Loomade vanus määratakse hammastiku, ilmsete suguküpsust näitavate märkide või muu usaldusväärse teabe põhjal. Võimaluse korral välditakse samast karjast mitme proovi võtmist.

⁽¹⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

⁽²⁾ Valimimaht on arvestatud nii, et tuvastada 95 % tõenäosusega 0,03 % esinemissagedus tapetud loomade hulgas. Valim valitakse vaid suure lambapopulatsiooniga liikmesriikidest.

3. Muul põhjusel kui inimtoiduks tapetud lammaste ja kitsede seire

Üle 18 kuu vanuste või rohkem kui kahe igemest väljunud jäävlõikehambaga lammaste ja kitsede puhul, kes on surnud või tapetud, kuid keda:

- ei ole tapetud haiguse likvideerimise programmi raames,
- ei ole tapetud inimtoiduks,

kontrollitakse valimit, mille maht on esitatud vastavalt tabelis A ja B. Valim on esindav iga piirkonna ja hooaja puhul. Valimi valikul välditakse rühmade ülesindatust päritolu, vanust, tõugu, tootmistüüpi või mis tahes muud omadust silmas pidades. Looma vanus määratakse hammastiku, ilmsete suguküpsust näitavate märkide või muu usaldusväärse teabe põhjal. Võimaluse korral välditakse samast karjast mitme proovi võtmist. Liikmesriigid seavad sisse süsteemi, et sihtotstarbeliselt või muul alusel kontrollida, et loomad ei jääks proovide võtmisest kõrvale.

Liikmesriigid võivad otsustada proove mitte võtta kõrvalistes madala loomkoormusega piirkondades, kus ei ole korraldatud surnud loomade kokkukogumist. Liikmesriigid, kes seda erandit kasutavad, teavitavad sellest komisjoni ja esitavad erandiga hõlmatud piirkondade loetelu. See erand ei tohi hõlmata üle 10 % liikmesriigi lammaste ja kitsede populatsioonist.

Tabel A

Liikmesriigi uttede ja paaritatud utetallede arv	Surnud lammaste väikseim valimimaht ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

⁽¹⁾ Valimimahud on kehtestatud, arvestades iga liikmesriigi lammaste arvu ja püüdes seada saavutatavaid eesmärke. 10 000, 1 500, 500 ja 100 looma suurused valimid võimaldavad 95 % tõenäosusega määrata haiguse vastavalt 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % ja 3 % esinemissagedust.

Tabel B

Liikmesriigi poeginud ja paaritatud kitsede arv	Surnud kitsede väikseim valimimaht ⁽¹⁾
> 750 000	5 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	500
< 40 000	50

⁽¹⁾ Valimimahud on kehtestatud, arvestades iga liikmesriigi kitsede arvu ja püüdes seada saavutatavaid eesmärke. 5 000, 1 500, 500 ja 50 looma suurused valimid võimaldavad 95 % tõenäosusega määrata haiguse vastavalt 0,06 %, 0,2 %, 0,6 % ja 6 % esinemissagedust. Kui liikmesriigil on raskusi määratud valimimahuks piisava arvu surnud kitsede kogumisega, võib ta valimit täiendada üle 18 kuu vanuste inimtoiduks tapetud kitsedega suhtes kolm inimtoiduks tapetud kitsede kohta.

4. Nakatunud karjade seire

Alates 1. oktoobrist 2003 kontrollitakse üle 12 kuu vanuseid igemest väljunud jäävlõikehambaga loomi, kes on tapetud vastavalt VII lisa punktide 2.b.i, 2.b.ii või 2.c sätetele, lihtsa juhusliku valimi alusel vastavalt tabelis osutatud valimimahule.

Üle 12 kuu vanuste tapetud loomade arv karjas	Väikseim valimimaht ⁽¹⁾
Kuni 70	Kõik kõlblikud loomad
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 või rohkem	150

⁽¹⁾ Valimimaht on arvestatud nii, et vähemalt 2 % haiguse esinemissageduse korral kontrollitavas populatsioonis oleks 95 % tõenäosusega tagatud vähemalt üks positiivne leid.

5. Muude loomade seire

Lisaks punktides 2, 3 ja 4 sätestatud seireprogrammidele võivad liikmesriigid vabatahtlikult korraldada teiste loomade, eelkõige järgmiste loomade seiret:

- piima tootmiseks ettenähtud loomad,
- loomad, kes on pärit algupärase transmissiivse spongioosse entsefalopaatiaga riikidest,
- loomad, kes võivad olla söönud nakatunud sööta,
- transmissiivse spongioosse entsefalopaatiaga nakatunud emasloomadel sündinud või nendelt pärit loomad.

6. Lammaste ja kitsede kontrollimisele järgnevad meetmed

- 6.1. Kui inimtoiduks tapetud lammas või kits on valitud kontrollimiseks transmissiivse spongioosse entsefalopaatia suhtes, ei kanta direktiivi 64/433/EMÜ I lisa XI peatükis sätestatud tervisemärki looma rümbale enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.2. Liikmesriigid võivad teha erandi punkti 6.1 sätestest, kui tapamajas kasutatakse ametlikku süsteemi, millega tagatakse, et mitte mingid tervisemärki kandvate kontrollitud loomade osad ei välju tapamajast enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.3. Kõik kontrollitavate loomade osad, sealhulgas nahk, jäävad kuni kiirtesti negatiivsete tulemuste saamiseni ametliku kontrolli alla, välja arvatud juhul, kui need kõrvaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 4 lõike 2 punktidega a ja b.
- 6.4. Kõik kiirtesti positiivse tulemuse saanud looma osad, sealhulgas nahk, kõrvaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 4 lõike 2 punktidega a ja b, välja arvatud B peatüki III osas sätestatud registri jaoks säilitatav materjal.

7. Genotüübi määramine

- 7.1. Prioonvalgu genotüüp määratakse kindlaks igal lammaste positiivse transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhul. Resistentsetes genotüüpides (lamba genotüübid, mille mõlema alleeli 136. koodon kodeeribalaniini, mõlema alleeli 154. koodon kodeerib arginiini ja mõlema alleeli 171. koodon kodeerib arginiini) leitud transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhtudest teatatakse viivitamata komisjonile. Võimaluse korral esitatakse sellised juhud tüve määramiseks. Kui selliste juhtude tüve määramine ei ole võimalik, kohaldatakse päritolukarja või teiste karjade suhtes, kus loom on olnud, põhjalikku seiret, et leida tüve määramiseks teisi transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhte.

- 7.2. Lisaks loomadele, kelle genotüüp on punkti 7.1 sätete alusel kindlaks määratud, määratakse kindlaks prioonvalgu genotüüp lammaste valimis. Liikmesriikides, kus täiskasvanud lammaste populatsioon on suurem kui 750 000 looma, koosneb see valim vähemalt 600 loomast. Teistes liikmesriikides koosneb valim vähemalt 100 loomast. Valimeid võib teha inimtoiduks tapetud loomadest, põllumajandusettevõttes surnud loomadest või elusloomadest. Valim peab olema kogu lambapopulatsiooni esindav.

III. III MUUDE LOOMADE SEIRE

Liikmesriigid võivad TSE suhtes vabatahtlikult läbi viia muude loomaliikide seiret peale veiste, lammaste ja kitsede.

B PEATÜKK

I. LIIKMESRIIKIDE ARUANNETES ESITATAV TEAVE

1. Võimalike juhtude arv kooskõlas artikli 12 lõikega 1 liikumispiirangutega hõlmatud loomaliikide kohta.
2. Võimalike juhtude arv kooskõlas artikli 12 lõikega 2 laboratoorsete uuringutega hõlmatud loomaliikide kohta ja uuringute tulemused.
3. Nende karjade arv, mille puhul on lammaste ja kitsede kahtlastest juhtudest teatatud ja neid uuritud kooskõlas artikli 12 lõigetega 1 ja 2.
4. A peatüki I jao punktides 3 ja 4 osutatud alampopulatsiooni hinnanguline suurus.
5. A peatüki I jao punktides 2–5 osutatud alampopulatsioonides kontrollitud veiste arv, proovivõtumeetod ja kontrollide tulemused.
6. A peatüki II jao punktides 2 ja 3 osutatud proovivõtuks valitud alampopulatsioonide hinnanguline suurus.
7. A peatüki II jao punktides 2–5 osutatud alampopulatsioonides kontrollitud lammaste ja kitsede ning karjade arv, proovivõtumeetod ja kontrollide tulemused.
8. Veiste spongioosse entsefalopaatia ja skreipi positiivsete juhtude arv, vanuseline ja geograafiline jagunemine. Veiste spongioosse entsefalopaatia ja skreipi positiivsete juhtude päritoluriik, kui see ei ole aruandev riik. Positiivse skreipi tulemusega karjade arv ja geograafiline jagunemine. Iga veiste spongioosse entsefalopaatia juhu puhul looma sünniaasta ja võimaluse korral sünnikuu.
9. Muudel loomadest peale veiste, lammaste ja kitsede tuvastatud positiivsed transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhud.
10. Iga A peatüki II osa punktides 7.1 ja 7.2 osutatud alampopulatsiooni iga kontrollitud looma genotüüp ja võimaluse korral tõug.

II. II KOMISJONI KOKKUVÕTTES ESITATAV TEAVE

Kokkuvõtte esitatakse tabelina, mis hõlmab iga liikmesriigi puhul vähemalt I osas osutatud teavet.

III. III REGISTRID

1. Pädev asutus säilitab seitse aastat registreid, mis hõlmavad:
 - artikli 12 lõikes 1 osutatud liikumispiirangutega hõlmatud loomade arvu ja liiki,
 - artikli 12 lõikes 1 osutatud kliiniliste ja epidemioloogiliste uuringute arvu ja tulemusi,
 - artikli 12 lõikes 2 osutatud laboratoorsete uuringute arvu ja tulemusi,
 - A peatükis osutatud seireprogrammide raames proovivõtuga hõlmatud loomade arvu, tunnuseid ja päritolu ning võimaluse korral vanust, tõugu ja anamnestilisi andmeid,
 - lammaste positiivse transmissiivse spongioosse entsefalopaatia juhtude prioonvalgu genotüüpi.
2. Uurimislabor hoiab seitsme aasta jooksul alles kõik katsedokumendid, eelkõige laboripäevikud, ja vajaduse korral parafiiniblokid ja immunoblotanalüüsi fotod.”